

Ađlardı Babam

– Zemheri · 02 Mart 2024

Ađlardı babam!
Yüređine dokunduđunda hayat,
Hüzne dair,
İki damla yaş dökerdi,
Ruhumun ta derinliklerine...
Yedi yaşındaydım,
Kızardım içimden masumca,
Erkek adam ağlamaz,
Yüređi yumuşak olmaz,
Erkek adam dik durur,
Erkek adam güçlü olur,
Göstermez acısını aleme,
Düşürmez omzunu namerde...

Akasya kokulu akşamlarda,
Duyardım sesini uzaktan,
Çocuk yüređim ellerimde,
Babam geldi; evimizin diređi...
Kuytusuna sokulurdum kollarının,
Korkardım her defasında,
Sanki biri benden önce sarılacaktı,
Ama o hep bana sarılırdı ilk önce,
Uykunun esiri olduđum gecelerde,
Hep saçımı okşarmış gelince...

Ađlardı babam!
Ben ise yeni öğrendim ağlamayı,
Araya katıksız mesafeler girdi,
Adına hayat denilen bu kafeste,
İsterdim yanında uçmayı...